

[OKRUCIEŃSKI *ai*

I sg m okrucieńskim.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

*Powodujący cierpienie, pełen okrucieństwa: A pośpolicie więc tich prawie sprzyrodzenia nienawidzi/
kthorzy czáfu spokoynego/ zá nic niełtoią w spráwach rzeczy pośpolitey/ á dla tego więc vmyślnie
częstokróć burzą a poruślenie czynią/ fortylem okrucieńskim/ áby tym łatwiey wedle zdánia swego
ludzie łupili. LorichKosz 175 (Linde).*

Cf **OKRUTNY**

FP